

מ"ת 14378/05/18 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 14378-05-18 מדינת ישראל נ' ב(עציר)
תיק חיצוני: 197307/2018

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	א ב (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כלפי בת זוג.

על פי כתב האישום, ביום 3.5.18, על רקע חשדה של המתלוננת שהמשיב בוגד בה, לקחה את מכשיר הטלפון שלו וסירבה להחזירו. בתגובה, הרים המשיב סכין והתקרב אל המתלוננת, תוך שהוא מקרב את הסכין למותנה. בתגובה, המתלוננת דחפה את המשיב. בהמשך, הניח המשיב את הסכין, המשיך לדרוש מהמתלוננת שתחזיר לו את מכשיר הטלפון ומשסירבה, תקף אותה בכך שהטיח בראשה קופסת 'סימילק' שהכילה קוביות משחק.

בהמשך לכך, דרשה המתלוננת מהמשיב לעזוב את הדירה ובתגובה המשיב דחף אותה, ירק לכיוונה וקילל אותה.

בהמשך לכך, משהתברר למשיב שהמתלוננת מתכוונת לפנות למשטרה שלח לה הודעה קולית מאיימת שלשונה: "תגיעי לתחנה, אחר כך יש מחיר, הכל טוב, תחשבי טוב מה את עושה יש לזה השלכות אחושרמוטה".

כשבועיים קודם למועד זה, בדירתם, תקף המשיב את המתלוננת במהלך ויכוח ביניהם בכך שדחף אותה עד שנפלה על מיטה, היכה אותה במכות אגרוף לבטנה, רגלה וגבה ונגרמו לה חבלות בדמות סימנים כחולים. בהמשך לכך איים על המתלוננת שגם אם הוא יהרוג אותה לא תתלונן עליו.

כחודש עובר לאירוע האחרון, ב---, בסמוך לבית הוריו של המשיב, איים המשיב על המתלוננת בכך שרץ לעברה כשהוא אוחז בסכין תוך שהוא אומר לה: "את לא רוצה ללכת מפה יא בת זונה".

כחודשיים עובר לאירוע האחרון, במהלך ויכוח ביניהם, נטל המשיב סכין, הצמיד אותה למותנה של המתלוננת ואמר לה: "אני אקרע אותך, בא לי לפתוח לך את הבטן עד למעלה".

כשנה עובר לאירוע האחרון, בחדר המדרגות בבניין דירתם, במהלך ויכוח ביניהם, היכה המשיב את המתלוננת

במכת אגרוף בעינה.

3. בקשת המדינה מתבססת על חזקת המסוכנות הסטטוטורית וכן מפנה לתיק בו הורשע המשיב בהחזקת סכין ביום 9.11.17 ועניינו ממתין למתן גזר דין.

4. ביום 9.5.18 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. ב"כ המשיב טען, כי התמונה המצטיירת למקרא חומר החקירה מלמדת על התנהגות אלימה גם מצדה של המתלוננת ומורכבות בקשר המחלישה את עוצמת המסוכנות. בין היתר, המתלוננת מנעה מהמשיב לצאת מהבית, לקחה לו את מכשיר הטלפון. נטען, כי באירוע האחרון המשיב הרים סכין במטבח ואז הניח אותה, לפיכך, אין לייחס לו איומים בהקשר זה. נטען, כי המסוכנות בין השניים מתבטאת כאשר הם מתגוררים יחד ועל כן הרחקה משמעותית תיתן מענה למסוכנות. לפיכך, נתבקש שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו ב---.

5. המדינה סבורה, כי התמונה המצטיירת מחומר הראיות מלמדת על מסוכנות לא מבוטלת. על רקע מחלוקות בין בני הזוג המשיב איים על המתלוננת מספר פעמים באמצעות סכין, גרם לה לחבלות. גם באירוע האחרון, אמנם המשיב הניח את הסכין אך אז נטל קופסת פח והטיח אותה בראשה של המתלוננת. המשיב פועל באלימות בנוכחות ילדים קטינים, מפעיל אלימות גם במקומות ציבוריים ועולה גם רקע של שימוש בסמים. לפיכך, עמדת המדינה היא כי לכל הפחות נדרש תסקיר שירות המבחן בטרם מתן החלטה.

6. במהלך הדיון הערתי ביחס לאחד האירועים המיוחסים למשיב שהתרחשו בסמוך לבית הוריו ב---, ולאחר שהתרשמתי מהודעת האב במשטרה, הבעתי ספק לגבי אפשרות שחרור לחלופה בפיקוחו, בטרם קבלת תסקיר. ב"כ המשיב סבר, כי לדעתו אין במעורבות הנטענת כדי לפגום ביכולתו של האב לפקח ולהבטיח ההרחקה ולחלופין עתר להציג חלופת מעצר בבית האחות ב---, בפיקוחה ובפיקוח אמו.

7. בנסיבות אלה נדחה המשך הדיון למתן החלטה, לאחר עיון בתיק החקירה והתרשמות מהחומר שנאסף אל התיק.

אין בידי לקבל עמדתו הממזערת של ב"כ המשיב לגבי נסיבות האירועים המפורטים בכתב האישום. אכן, עולה מתיק החקירה כי מערכת היחסים בין המשיב למתלוננת דרמטית וסוערת וגם למתלוננת תרומה לסערת הרגשות הזוגית. ואולם, בד בבד, חומר הראיות מלמד על דפוס של התנהגות אלימה ומאיימת של המשיב כלפי המתלוננת בתגובה לאותם אירועים סוערים. עולה תיאור של התנהגות המצביעה על אובדן עשתונות ואובדן שליטה במהלך הויכוחים בין השניים וכן התנהגות המצביעה על קושי בהצבת גבולות להתנהגות או לוויסות ההתנהגות במסגרת הקשר הזוגי. בין היתר חומר הראיות מלמד על הכאת המתלוננת עד הותרת חבלות על גופה, התנהגות מאיימת ותוקפנית גם ברחוב, שימוש חוזר בסכין במהלך הויכוחים.

8. מהודעת המתלוננת עולה, כי נמנעה מלהגיש תלונה בגין אירועי אלימות בעבר וזאת "לטובת הילדים" וגם כאשר לסביבתה הקרובה היה ברור כי החבלות על גופה הן תוצאת התנהגות המשיב. המתלוננת מתארת שגרת חיים של התנהגות אלימה ופוגענית - פיסית ומילולית מצדו של המשיב כלפיה. תיאור שגרה דומה עולה גם מהודעת בתה של המתלוננת וכן קיימות בתיק גם עדויות תומכות נוספות.

קיים פער משמעותי בין גרסת המשיב בהודעתו ובין הודעת המתלוננת והראיות החיצוניות התומכות בתלונה. ככלל, המשיב מוסר כי מאז שהמתלוננת בגדה בו הוא מעוניין להיפרד ממנה והיא מנסה למנוע את הפרידה. אגב כך נעלה אותו ולא אפשרה לו לצאת מהבית משך מספר שבועות והותירה אותו ללא כסף; פרקה את חפציו לאחר שארז את תיקיו; הגיעה לבית הוריו ב--- אף שביקש ממנה לעזוב, ועוד. ביחס לאירועי האלימות המיוחסים לו המשיב מוסר הסברים שונים, ולמשל, שלא הטיח בראשה את קופסת הסימילאק אלא נתן לה רק מכה קטנה חלשה בראש וזה היה "בקטע הומוריסטי" וכדי לקבל ממנה יחס חם וחיבוק; את החבלות על גופה של המתלוננת מסביר כחלק מהאקט המיני ביניהם; את החבלה מתחת לעינה של המתלוננת מסביר כ'פגיעה עצמית' לאחר שהתווכחו ביניהם. המשיב מכחיש כל שימוש בסכין.

התמונה הראייתית ובעיקר הפער המשמעותי בין תיאורי השניים את שגרת היחסים בכלל ובתקופה האחרונה בפרט, מטרידים ואינם מניחים את הדעת, כי עלה בידי המשיב לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו.

גם הפער הקיים בהודעות המתלוננת, לרבות בעימות בין השניים, בין תיאור התנהגותו האלימה של המשיב ובין התנהלותה היא ביחס לאותה אלימות מעוררת את החשש, המצריך אף הוא בדיקה מעמיקה, כי המתלוננת לא תפעל באופן מספק להבטחת מוגנותה. בהקשר זה יש לקחת בחשבון, כי למתלוננת ולמשיב שני ילדים פעוטים וכעולה מתיק החקירה אפשר ואף הם חשופים להתנהלות אלימה ומאיימת בתוך הבית.

9. בהקשר אחרון זה אציין, כי במעמד הדיון, בו נכחה המתלוננת יחד עם שני פעוטות, העבירה מסר לב"כ המשיב ולאחר מכן שוחחה גם עם התובעת וביקשה כי המשיב ישוחרר לבית הוריו. המתלוננת מסרה לתובעת שחשבה לבקש לבטל את התלונה 'בגלל הילדים' ושהיא 'לוקחת על עצמה את האחריות אם יקרה לה משהו מהמשיב ושרק היא תהיה אשמה בכך'. לצערי, עמדה זו של המתלוננת מתיישבת עם המכלול הראייתי כפי שתואר לעיל והיא מוסיפה על החשש הקיים ממילא לרמת מוגנות נמוכה מצדה של המתלוננת. חשש זה, בעבירות בהן מדובר, על המשיב להפריך ואיני סבורה כי ניתן בשלב זה להניח לזכותו את ההיפך ללא קבלת הערכת מסוכנות והמלצות שירות המבחן.

10. למשיב הרשעה בודדת מנובמבר 2017, בגין עבירה משנת 2015 הקבוע כיום לטיעון לעונש ליום 25.6.18, לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן (לאחר שמועד קודם נדחה לבקשת המשיב עקב מעצרו בתיק שבפניי). בתיק זה הורשע המשיב על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סכין.

יש בעצם העובדה, כי המעשים המיוחסים למשיב בוצעו לכאורה בעת שהמשיב ממתין לתסקיר לעונש בגין עבירה של החזקת סכין, כדי להעצים את הערכת המסוכנות בעניינו של המשיב וללמד על קושי לכאורה בוויסות תגובותיו ובהצבת גבולות להתנהגותו.

11. יתרה מכך, עיון בתיק מלמד, כי גם החזקת הסכין בה הורשע המשיב נעשתה בהקשר הזוגי בין המשיב ובין המתלוננת. המדובר, כאמור, באירוע משנת 2015 ויש בכך להשליך על הטענה כי בין המשיב והמתלוננת מתח תקופתי 'נקודתי' על רקע בגידות הדדיות.

כאמור, ב"כ המשיב עמד על כך כי לאור הכרעת הדין במסגרת ההסדר אל לו לבית המשפט להיחשף לכל תיק החקירה אלא להגביל עצמו לכתב האישום המתוקן בו המשיב הורשע.

אני סבורה, כי טענה זו יש לקבל במידה רבה, אך לא במידה שלמה: בכתב האישום המתוקן הורשע המשיב בעבירה של החזקת סכין, כאשר נמחקו גם העובדות שעניינן הרקע וההקשר להחזקת הסכין, כך שנותרו עובדות 'סתמיות' ללא הקשרן. אין לגזור גזירה שווה ממסגרת הדין והנתונים אותם יכול בית המשפט לקחת בחשבון במסגרת תיק פלילי ובין הנתונים אותם צריך להביא בית המשפט בחשבון במסגרת הערכת עוצמתה של עילת מסוכנות, במצב דברים בו קיימת מסוכנות סטטוטורית ובית המשפט מתבקש להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר אף ללא קבלת תסקיר שירות המבחן.

ויוזכר, לצורך הערכת העילה ובחינת חלופת המעצר רשאי בית המשפט, במקרים המתאימים, להידרש גם לראיות בלתי קבילות ואף למידע מודיעיני המוצג במעמד צד אחד.

אכן, מקום בו נאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בית המשפט שתיק מעצר אחר לא יביא בחשבון לחובתו עבירות או מעשים שהוסכם כי יימחקו מכתב אישום. ואולם כאשר עסקינן בעובדות רקע או בהקשר למעשה המקיים עבירה בה הוסכם כי המשיב יורשע על פי הודאתו, רשאי בית המשפט להתייחס לאותו הקשר כעולה מחומר הראיות. ויודגש, בתיק זה בו הורשע המשיב ניתן ללמוד גם מתוך הודעת המשיב עצמו במשטרה על אותו הקשר זוגי האמור. כך, אין מדובר בעניין שהוא במחלוקת בין הצדדים בתיק הפלילי התלוי ועומד.

במצב דברים זה אני סבורה, כי התעלמות מן העובדה שהעבירה בה הורשע המשיב בוצעה בהקשר של מערכת היחסים הזוגית בין שני בני הזוג עלולה להביא לכשל ולסטייה בהערכת המסוכנות באופן שעלול לסכן באופן בלתי מידתי את שלומו של אדם. אינני סבורה כי התעלמות שכזו הולמת את התפקיד ואת האחריות המוטלים על בית המשפט הדין בשאלת מעצרו או שחרורו של מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה בעבירות שהמחוקק הגדיר כעבירות המקימות חזקת מסוכנות שעל המשיב להפריכה.

12. לסיכום כל האמור לעיל, בטרם תינתן החלטה בדבר אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר יש לקבל הערכת מסוכנות מעמיקה ומקצועית שתערך על ידי שירות המבחן וגם לאחר התרשמות מהמתלוננת. כמו כן נחוצה בחינת החלופה המוצעת והתאמה לאיזון המסוכנות במקרה זה. נוכח גילם הצעיר של המעורבים - הן המשיב והמתלוננת והן שני הפעוטות שהם ילדיהם המשותפים וגם מתוך מבט צופה פני עתיד, מתבקש שירות המבחן לבוא במסגרת התסקיר גם בהמלצות טיפוליות, ככל שיידרש.

13. התסקיר יוגש בתוך 21 יום. בדיקת מסמכים למועד.

14. המזכירות תעביר העתק כתב האישום, הבקשה למעצר, פרוטוקול הדין האחרון והחלטה זו לשירות המבחן.

15. המדינה תעביר בדחיפות את פרטי המתלוננת לשירות המבחן.

16. ב"כ המשיב יעביר לשירות המבחן פרטי התקשרות עם אמו ועם אחותו של המשיב.

17. לאחר קבלת התסקיר ובהתאם לאמור בו, יתואם מועד לדין במעמד הצדדים.

לעת הזו הדין הקבוע ליום 16.5.18 מבוטל. המזכירות תוודא ביטול זימון המשיב משב"ס למועד זה וכן תבטל הדין ביומני.

18. המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

19. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם המעצרים ביום 13.5.18.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ח, 10 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.